

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Quinque gradus mortificationis in votis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

cumcidere; & potentias, leniusque suos mortificare. Et, cum hæc circumcisio non coacta sit, sed spontanea: postquam primum fecit, cum mundo renunciauit, suaque vota obtulit: ita dispositus manet, vt satiari non possit circumcisione, quin magis ac magis velit in omnibus rebus necessarij circumcidi, vt ad perfectionem perueniat, ad quam tendit. Nec cessat rationes querere, quæ magis excitent foueantque hanc sitim, sed quod vbi illa debet executio est multo facilior. Sed quoniam hæc scientia, & ars opus habet Magistro docente; & ministris ad praxin ipsam adiuantibus: hoc præcipue spectat ad Prælatos, ac Tyronum Magistros; Confessarios, & Patres spirituales. Qui cum sint capita Religionis, quæ est sponsa Christi, merito esse debent quasi Carmelus; & periti scientiæ circumcisionis valde exactæ, vt mortificatione nouerint, tam quoad seiplos, quam ad Tyrones, quos magis fieri & zelo iuuent: vt bene conscij & periti euadant, & cum magno profectu in eum modum, quem inferius pro omnibus paulatim explicabimus.

§. I. *Quinq; gradus mortificationis in votis.*

INCIPIENTES igitur ab ipsis votis, (de quibus nunc est sermo) eorum obseruantia & custodia, est continua insignis cuiusdam mortificationis propria cuiusque materia exercitatio. Nam perfecta *Paupertas*, cultio non aliud est, quam continua quedam mortificatio, & rerum omnium temporalium nuditas: quia contenta est solo vsu rerum ad vitam sustentandam necessariarum. *Castitatis* obseruatio est perpetua quedam mortificatio omnium voluptatum sensuum; & rerum omnium, quæ ad eas prouocant, & per ipsos sensus aditum inueniunt. *Obedientia* votum est quedam abnegatio sui ipsius, proprij iudicij, & voluntatis propriæ: subiciendo eam voluntati Prælatorum, etiamsi res graues iniungant: in quibus naturalis propensio mortificetur & abnegetur. Ex quibus tribus mortificationis gradibus duo alij oriuntur, qui vota ipsa comitantur. Quorum alter spectat ad humilitatem, quæ pars quedam est paupertatis spiritus & renuntiatio omnium amplitudinum, dignitatum, & honorum mundanorum, quo acceptatur humiliatio, & contemptus, qui coniunctus est nuditati, paupertatis, & subiectioni, qua viuuntur ex voluntate aliena. Alter vero spectat ad perpetuitatem in hac vitæ ratione, etiam vbi periculum adfuit salutem & valetudinem amittendi, vsque ad ipsam mortem, coercendo omnem impetum & propensiones exurgentes, quasi optarent solui esse & liberari ab hac votorum obligatione, si fieri posset. Hi sunt quinque mortificationis gradus magis præcipui, & proprij vitæ Religiosæ: carni quidem amara sed spiritui dulces valde, ac vitales. Quorum causa iure optimo vitæ religiosa comparatur excelso monti myrrhæ, in quo sponsum celestis habet

libenter, qui dixit, a *vadam ad montem myrrha*. Erat mons hic multis arboribus situs, de quibus ait Plinius. quod crescerent vsque ad quinque cubitos in altum, & vndique myrrha liquorem stillarent: sed quando aliquo modo pungebantur, copiosius inde liquor flueret. Quid autem aliud est sacra Religio, nisi mons quidam myrrha: cuius filij, tanquam, arbores sunt in ea plantati ex speciali Deivocatione, vt continuè exercitia proferant mortificationis, ipsius status propria in quinque prædictis gradibus? Et quando punguntur & læduntur, proferunt mortificationes feruentiores, ac copiosiores. Nec desunt in ipso monte multi, qui arbores ipsas pungunt; præbentque Religiosis occasionem seipos magis seridè mortificandi. Nam & Demones horrendis suis tentationibus, & sæculares persecutionibus, falsis que blandimentis eos pungunt; prælati dura ac difficilia iniungentes; aut, quæ ipsis valde placent, prohibentes: vt propriam illorum voluntatem fleant; loci etiam pungunt oneribus, quæ portant: necesse est enim alterum alterius onera portare; & molestias mutuas alios ab alijs ferre. Pungit eos denique ipsemet Deus, ascendens ad montem myrrha; nunc ad visitandos & consolandos mortificatos, & afflictos: ne animum abijciant; nunc ad pungendas arbores, nouasque mortificationis occasiones præbens; tum morbis ac doloribus corporis, tum ariditatibus ac desolationibus spiritus. Quibus omnibus puncturis simul, sculptur in anima perfecta Christi imitatio, perfecta que executio voluntatis Diuinæ, omnium que virtutum excellentia; ac discitur spiritualis circumcisionis scientia, quæ magis perfectorum est propria. Siquidem non vacat mysterio, quod statim atque Deus Abrahamo dixit: *ambula coram me, & esto perfectus: præcepit, vt circumcideret seipsum, & omnes suos domesticos.* Quæ circumcisio non erat alicuius partis humani corporis superflua, vt cum vngues, aut capilli absconduntur, cum multum exereuerunt: id quod fit absque dolore; sed facienda erat vulnerando ipsum corpus, & abscindendo aliquam eius partem; quæ superflua non erat, nec sine dolore ac pudore poterat circumcidi. Et nihilominus ipso die, quo Deus id iussit, Abraham est illud executus, in seipso, & in omnibus suis domesticis, Vt hinc discamus; eos, qui verè ambulant coram Deo, volunt que esse perfectos, statim agere debere de circumcisione sui ipsorum, omniumque suarum potentiarum, ac sensuum: non solum quoad superflua, in quibus abscindendis non est magna difficultas: sed etiã quoad ea, quæ corpori & cordi valde adherent: ita vt dolorem & pudorem tollerent, qui in huiusmodi mortificatione percipitur. Nec tamen propterea quasi saturi iam cessare debent; sed tanquam sitientes in eadem per omnes suos gradus pergere; magis que promptitudine offerre sese, ad vitam, si opus erit, in monte myrrha perpendam potius, quam fugere ex inertia aut ignauia. Sed quoniam

a Cant. 4. 6
Lib. 12. c. 14
Duce spiritus
Trañ. 4. c. 9
§. 2.

b Gen. 17. 10
23.

Vide Marti-
num Delrio
in c. 4. Can.

ascensus in ipsum montem, & in eo mansio valde est difficilis: voluit Spiritus sanctus duobus illustrissimis exemplis animum nobis addere, quae inuuantur (vt multi graues authores aduertunt) vocabulo Hebraeo, quo myrrha significatur: scilicet *Mor*, quasi in memoriam nobis reuocet mortem *Moria*: in quo Abraham & Isaac insignes illos mortificationis, & obedientiae actus exercuerunt: offerente se patre ad proprium filium sacrificandum; filio autem, vt à patre sacrificaretur. quamuis ipsum sacrificium non sit subsecutum, eò quòd Deus ipse fuit contentus efficaci mortificatione vtriusque proposito. Ad latas autem eiusdem montis erat mons Caluarie: in quo postea Christus Dominus noster mortificationem & obedientiam suam heroicè magis exercuit; permittens, se re ipsa in cruce sacrificii per manus crudelissimorum carnificum. Intelligat igitur Religiosus: quòd ascendere in montem myrrhae, & agere de mortificatione: sit ascendere in montem *Moria*, in quo offerre debeat vitam suam Deo, cum firmo animo mortificandi ac negandi seipsum in rebus omnibus, quae ipse iusserit, etiam si mors sit inde secutura. Et quemadmodum Isaac seipsum reliquit ac tradidit manibus parentis sui Abraham: ita ipse tradere se debet manibus patris sui spiritualis: vt ipsum mortificet, exercentque vt viderit ipsi magis impetire ad bonum animae suae; vt in precedenti tractatu diximus. Et quòd subditus sit circumcissionem, & esurit mortificationem, vt sui ita perfectionem assequatur: tenetur Praelatus & Magister huiusmodi voti studia fouere ac iuuare. Essetque crudelitas, (vt dicebat quidam S. Abbas) non praebere cibum huic esurienti; & potum sitienti: exponendo illum occasionibus augendi sua merita, & virtutes. Ne vereatur pater obedire Deo, mortificet filium; non enim ille morietur, sed aries. Et subditus ipse morietur in carne quidem mortificatus, sed in spiritu viuus; & cum tanto patre, vt sit risus, lætitia, & corona patris sui, & omnium, qui eiusdem sunt famula.

Climacus
gradus 4.

Mortificationis in
signe exem-
pli in Christi-
ano.

cl. Ioan. 19. 28.

SED transeamus iam ab Abrahamo ad illustrius mortificationis exemplum, quod habemus in IESU CHRISTO Domino nostro, Ecclesiae capite: qui tota vita sua fuit mons quidam Carmeli, ab ipsa infantia secens experimentalem spiritualis circumcissionis sententiam, cum vehementi eius siti: donec tandem ascendit ad montem myrrhae, & *Moria*, qui erat Caluarie, vbi ligno crucis clavis confixus fuit, & in quinque corporis partibus grauitè punctus, ex quibus copiosissima mortificationis myrrha effluit: & quinque praedictos gradus cum tanta siti exercuit: vt adhuc mortuus dixerit verbum illud: *c. sito*: non tam significans sitim aquae, quam sitim ac desiderium maioris mortificationis & afflictionis pro nostra ratione. Quod totum direxit ad exemplum quidem omnium Christianorum; sed i. recipiunt Religiosorum. Saeculares enim exemplar suae mortificationis

tionis præcipue accipiunt Christum Dominum nostrum gestantem crucem in humeris suis, ipsi verò cum cruce sua sequuntur, sicut Simeon ille Cirenensis: amplectuntur enim Evangelicam perfectionem, eamque cum amore humeris suis imponunt, mortificantes se in omnibus rebus, ad seruandam eius præcepta necessarijs; & se promptos ostendentes, ad maiorem mortificationem subeundam, si eis iniungatur. At Religiosi pro suo exemplari accipiunt eundem Saluatorem, quatenus cruci affixum; & se ipsos, perfectionis Euangelicæ cruci tribus votorum clavis configunt: obliuiscunt se ad omnem mortificationem eis annexam vsque ad ipsam mortem, si opus fuerit, pro illorum custodia subeundam, dicentes cum Apосто-
lo *Christo confixus sum cruci, & per quem crucifixus sum mundo.*

§. 2. *Varia rationes ad sitim, ac desideria mortificationis excitanda.*

EX IIS quæ dicta sunt deducere licet efficaces aliquas rationes, quibus ad magnam mortificationis sitim, quæ plurimum nostra refert, excitemur & impellamur: ponentes in primo loco primorum nostrorum progenitorum exempla, quæ iam adferebamus: quibus vsus est Iudas Propheta dicens: *Audite me, qui sequimini quod iustum est, & queritis Dominum: attendite ad petram vnde excisus estis, & ad cauernam laci, de qua præcisus estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum & ad Saram, quæ peperit vos, quia vnum vocauit eum, & benedixit ei, & multiplicauit eum. Qui sunt (ait S. Hieronymus) qui valde excellenter, quod iustum est, sequuntur, & Dominum, querunt: cum Apostoli, & qui illos imitantur: quales sunt Religiosi? Quorum Professio est, querere, non quod est delectabile, honorificum; & vtile corpori; sed quod sanctum est, & perfectum; & cum ea intentione, vt querant & placeant soli Deo. Et quæ (inquit) est petra, & cauerna, vnde omnes procedunt? Christus ipse crucifixus: Ex cuius vulneribus pedum, manuum, & lateris orta est Ecclesia, sicut Eva ex costa Adami. Ac proinde ipsæ quoque Religiones, earumq; familiæ ex eisdem vulneribus prodierunt: quas Propheta exhortatur, vt oculos suos conijciant in primum hunc suam patrem; & suspendas virtutes, quas in cruce exercuit: vt in hoc exemplari modò & rationem videant, quæ, quod iustum est, sequantur, Deumque querant, donec inueniant, etiam si vitam propriam exponere opus sit, ne eius seruitio deiciantur. Ibi scientiam discunt circumcisionis, ac nuditatis, quam docet vnuersum mundum: vt glorientur sicut Apostolus: *h se non scire aliquid, nisi Iesum Christum crucifixum:* imprimentes cordi suo signa eius vulnerum, & operum egregiorum: quæ illustri ad eò mortificatione in exemplum nostrum edidit. Cum igitur Seruatori nostro tanti constiterit, generare nos in esse filiorum suorum: non magis erit, quod nos eum imitemur,*

*d. Gala. 2. 19
& Cap. 5. 14.*

1. Iai. 51. 1.

Ibid.

1. Cor. 2. 2.